

ac inter duo bona posuit. Unum bonum est supra ipsam scilicet bonum supremum quod est deus. Secundum bonum est infra seipsum quod est bonum. Anima igitur corpori unita et inter hunc duo bona locata. Vt utrum liberum arbitrio quo mendante si vult applicat se ad bonum quod est supra se. Tunc ad deum in ipso queritur suas consolaciones. Si vult etiam applicat se ad bonum quod est infra se in illo. Similiter quererat suas delectationes et ita est anima inter has duas consolaciones pectus. Quod simul eas habere non potest. Bernardus dicit ignis et aqua simul esse non possunt. Ita delectationes carnales et spirituales se in unum non compatiuntur. Quia ergo dominus quod anima in his duobus bonis simul co-solari non valeret loquens in persona religiose anime in verbis prophetarum dicit. Quod quod consolacionem terrenam vult reuovere celestem valeat obtinere. Dicit ergo. Renunt consolari anima mea supple in terrenis quod. De mori fui dei et delectatus sum. Et quia hic est differentia inter carnales delectationes et spirituales ut dicit Gregorius. Quod carnales habite cito generant fastidium. Spirituales autem gustate augmentant animae desiderium in mente dum facient. Quia certe eorum sapientia percepitur tanto ab anima avide amantur. Ideo quod anima se exercitat in istis spiritualibus deliciis eius desiderium vehementer accedit et optat ut in toto recipiat quod hic in parte degustat. Sed quia in tali exercitacione anima vehementer accensu intra seipsum considerat. Quoniam est carni unita non potest plenarie ad illas delicias pertingere. Et quia corpus quod corruptitur aggrauat animam. Ideo pro nimio desiderio quod in seipso aliquando deficit ei gemitus et suspitiones et aliquando clamores cibibere non potest. Et hoc est quod dicit exercitatus sum et deficit spiritus meus. At ergo. Renunt consolari. Et possumus haec tria considerari. Primum est quod ad spirituales delicias vult pertingere quid pro eis debet rennire ibi. Renunt. Secundum est quid pro illis obtinendis debet agere ibi. De mori fui. Tercium est quid ad istas delicias sequitur quia inde anime desiderium augmentatur ibi. Exercitatus circa primum nota quod anima religiosa quod ostendit in habitu exteriori quod has terrenas delicias dereliquerit cum studio debet spirituales querere quia sine omni consolacione diu esse non potest. Nam et ideo primo a deo creata fuit ut eternas delicias possideret. Et est signum manifestum quod

in suis operibus anima deo placet et quod in eius conspectu gloriam inuenit quando videt quod eam frequenter istis deliciis spiritualibus visitat in cuius signum dicit Ruth ad booz Ruth secundo. Nunc scio domine quod inueni gloriam in oculis tuis quia confortatus es cor ancille tue. Iere tricesimo anno. Consolabor populum meum scilicet ad me conuertere. Conuersus enim vere ad deum non absunt delicia sed mutantur in mensibus Bernardus Abbat ut tanta sit delectatio in virtutibus quanta est in virtutibus. Nota quod aliqui videntur conuersi ad deum in superficiali qui tamen non sunt ad deum conuersi vere quia non corde. Et tales sunt ut dicit Bernardus. Qui sub habitu conuerso portant cor peruersum. Vt enim at aliqui sit talis in religione potest illud sic de se ipso ppendere. Quando enim fuisti in mundo quod munera fuerunt dilexisti. scilicet honores ut faciunt superbi pecuniam ut auari. delicias carnis ut voluptus. Quando autem venisti ad religionem assumendo habitum humanum ostendisti quod volebas relinquere mundanas honores. assumendo habitum pauperum ostendisti quod volebas relinquere mundanas diuinas. assumendo habitum a spernum ostendisti quod volebas relinquere carnales delicias. Di ergo existens in religione portans habitum in conuersione adhuc habes diligis quod ostendisti te per habitum relinquisse certus esse potes quod portas cor peruersum sub habitu conuerso. Et ideo quia talis es non es vere conuersus quare ad has delicias peruenire non potes. Oportet igitur primo reuovere carnales delicias et mundi consolaciones si ad spirituales vis peruenire. Unde diuinitus dicit dominus. Hunc sexto. De vobis diuinitus qui habetis hic consolaciones vestras. Implici ratione dicit eis vero una ut dicitur Apocalypsis. dictum non octauo. Quantum glorificauerit se et in deliciis fuit tantum datur ei in inferno de tormento et luctu. Alius qui ad spirituales delicias quas habent hic electi peruenire non possunt. Unde Bernardus. delicata est divina consolacio. Primo ergo debent terrenam consolacionem reuovere qui vult ad spirituales delicias peruenire. Secundum est quod pro his adipiscendis debet agere quod notatur cum dicitur De mori fui. Et delectatus sum. Nota quod quod ad spirituales delicias desiderant tria circa Christum in memoria habere debent. Ita quod ad illa se conforment. Debent enim in memoria habere humilitatem Christi natitatis misericordia sue conuerfacionis et acerbitate sue

